

EEN OORLOGSGOD?

Al meer dan vier jaar woedt een verschrikkelijke oorlog in de Oekraïne. Een oorlog met veel verwoesting, dood en verdriet. Oorlog kent alleen maar verliezers. Een pijnlijke oorlog ook omdat twee landen waar het christelijke geloof dominant is met elkaar vechten. Patriarch Kirill is een bondgenoot van de regering in Moskou en steunt de oorlog met religieuze argumenten. Wij beluisteren bij hem helaas een gewelddadig christelijk nationalisme. De oorlog in het Midden-Oosten houdt ook aan. De gevolgen zijn vooral dramatisch voor de gewone bevolking. Niet alleen in Iran en Libanon, maar ook in Israël vallen steeds meer slachtoffers. Het beleid van de machthebbers in Jeruzalem heeft iets tragisch. Israël lijkt een vesting die met grof geweld wordt verdedigd. Het Joodse volk leeft natuurlijk met het immense trauma van de Holocaust, toen 6 miljoen Joodse mensen door het naziregime werden vermoord. De wond werd in oktober 2023 opnieuw opengereten door de afschuwelijke moordpartij van Hamas. Nu lijkt een getraumatiseerd volk andere volkeren te traumatiseren. Israël lijkt allereerst voor geweld te kiezen en pas in de laatste plaats voor diplomatie. Het onderscheid tussen slachtoffer en dader verdampt meer en meer. Met meer dan 70.000 doden in Gaza, toenemend onrecht op de Westelijke Jordaanoever, vele ontheemden in Libanon en steeds meer burgerslachtoffers in Iran. Hoeveel haat wordt niet gezaaid. Na de Tweede Wereldoorlog noemden wij Duitsers lange tijd moffen. Pas heel geleidelijk zijn de banden tussen ons genormaliseerd. Helaas wordt ook het geweld in het Midden-Oosten religieus gefundeerd. God wordt door extreme Israëlische en islamitische leiders voor de oorlogskar gespannen.

Oproep tot vrede

Paus Leo heeft gelukkig vanaf het begin van de strijd in het Midden-Oosten het geweld met felle woorden veroordeeld. Als een van de weinige morele leiders in onze wereld wijst hij op de waanzin van deze oorlog, die volgens het internationaal recht niet legitiem is. Niet als politicus maar als geestelijk leider. Met Palmzondag was paus Leo heel duidelijk. Hij verwees naar de profeet Jesaja, die zegt dat God niet luistert naar de gebeden van mensen die bloed aan hun handen hebben. De paus vraagt om gebed voor alle slachtoffers omdat ieder mens een schepsel van God is. Wie een mens schendt, schendt daarmee de Schepper. De paus blijft oproepen om de wapens te laten zwijgen. De diplomaten moeten het werk van de militairen overnemen. De weg van bruggen bouwen zal lang en moeizaam zijn maar het is de enige weg die uiteindelijk heilzaam zal zijn.

Paastijd

Ondertussen leven wij in de Paastijd. Nederlanders merken de gevolgen van de oorlog in het Midden-Oosten op dit moment vooral in hun portemonnee. De prijzen aan de pomp zijn hoog geworden en economen spreken in sombere woorden over de gevolgen op lange termijn. In deze wereld vol van geweld hebben wij recent de opstanding van Christus gevierd. Als een Vredesvorst trok Hij in de laatste week van zijn aardse leven Jeruzalem binnen. Niet hoog te paard maar nederig om het veulen van een ezel. Christus heeft alle geweld afgewezen. Wie het zwaard opneemt, zal door het zwaard vergaan. Enkele dagen na zijn intocht in Jeruzalem volgt zijn arrestatie, marteling en een wrede dood op Golgotha. Geen grotere liefde kan iemand hebben dan hij die zijn leven geeft voor zijn vrienden. De liefde van Christus was nog groter. Hij nam geen leven van anderen, maar gaf zijn eigen leven voor alle mensen, voor vriend en vijand. Laten wij als christenen het geweld uit ons eigen hart wegbannen. Christus nodigt ons uit, in deze tijd van polarisatie en vele oorlogen in de wereld, de weg van vrede en verzoening te bewandelen.

Mgr. dr. Gerard de Korte